

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010135
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010135.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. júla 2023 sťažnosť odsúdeného I. X. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Nt/24/2023 z 15.5.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného I. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp.zn. 1Nt/24/2023 z 15.5.2023 rozhodol podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z.z. tak, že návrh odsúdeného I. X., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/64/2017 zo dňa 24.6.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/44/2019 zo dňa 19.2.2020, pre zločin podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a iné, v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený I. X. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zahlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 23.5.2023, a to nasledovne:

Odsúdený nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok, ktorý konštatoval nespĺnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Poukázal na to, že z hodnotenia ÚVTOS vyplýva, že si vzorne plní svoje povinnosti dlhodobo na požadovanej úrovni, zapája sa do voľnočasových aktivít, ako sú prednášky a kultúrno-osvetová činnosť. Takisto plní svoje pracovné povinnosti a bol aj disciplinárne odmenený. Ako vyplýva z hodnotenia ÚVTOS Trenčín, je odporúčaný na preradenie do minimálneho stupňa strázenia. Preto nesúhlasí s tým, že by nespĺňal podmienky na preradenie

do minimálneho stupňa strázenia. Žiada preto sťažnostný súd, aby pri rozhodovaní zväžil hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Trenčín a rovnako aj odporúčanie riaditeľa ÚVTOS Ružomberok a rozhodol o jeho preradení do minimálneho stupňa strázenia, alebo vrátil rozhodnutie späť Okresnému súdu Ružomberok.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého

rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného I. X. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený splňa zákonné podmienky pre rozhodnutie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Z týchto zistení je potom potrebné vychádzať pri rozhodnutí.

Vo veci konajúcejmu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadne pochybenie v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého uznesenia. Konajúci súd prvého stupňa zároveň dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Rozhodol vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdeného I. X. na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia na ústav

s minimálnym stupňom stráženia zamietol. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrob-nostiach naň odkazuje, nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného sťažnostného súdu tvoria jednotu a pri existencii správneho a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa sťažnostný krajský súd nevidí dôvod v tomto svojom rozhodnutí znovu opakovať správne dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa. Úlohou sťažnostného súdu,

po preskúmaní vecnej správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, je ďalej reagovať na sťažnostné námietky odsúdeného, ktoré uviedol v písomnej sťažnosti.

Podľa § 9 ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody, odsúdený môže podať návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 2 vyššie uvedeného zákona, ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia, to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, u odsúdeného súd môže rozhodnúť o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením z vyššieho do nižšieho stupňa stráženia, ak má vykonanú príslušnú časť trestu a súčasne odsúdený vo vyššom stupni stráženia musí plniť program zaobchádzania. Je však potrebné poznamenať, že odsúdený aj pri splnení týchto zákonných podmienok nemá nárok na pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia.

Krajský súd na zhrnutie uvádza, že odsúdený I. X. má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody a vo vyššom (strednom) stupni stráženia, podľa správy ústavu, plní program zaobchádzania. V zmysle všeobecnej zákonnej definície účelu výkonu trestu odňatia slobody musí však mať súd tiež preukázané, že účel trestu sa u odsúdeného dosiahne aj jeho výkonom v nižšom, v danom prípade minimálnom stupni stráženia, čo však u odsúdeného naplnené nie je. Ohľadne uvedeného aj krajský súd poukazuje na kriminálnu minulosť odsúdeného. Vo vzťahu k aktuálne vykonávanému trestu odňatia slobody odsúdeným je potrebné osobitne poukázať na povahu a závažnosť odsúdenia, výšku trestu a dobu, po ktorú bude ešte vykonávať daný trest. Za tohto stavu pre dosiahnutie účelu trestu u odsúdeného je plne dôvodným, aby odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody ďalej pokračoval v strednom, prísnejšom stupni stráženia. Nemožno tiež opomenúť, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom si odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, síce u odsúdeného odporučil jeho preradenie do nižšieho stupňa stráženia, na čo poukazuje aj odsúdený v sťažnosti, k tomu však krajský súd uvádza, že odporúčenie ústavu nie je pre súd záväzná a z vyššie podrobne uvedených dôvodov je pre dosiahnutie účelu trestu u odsúdeného nevyhnutné, aby tento ďalej vo výkone trestu odňatia slobody pokračoval v strednom stupni stráženia.

Za tohto stavu potom krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.